

Sygn. akt VIII U 242/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 r. w Gliwicach

sprawy L. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 31 grudnia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 1 listopada 2014 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 242/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.12.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu L. S. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 9 lat, 3 miesiące 17 dni. Organ rentowy nie uwzględnił do tego okresu zatrudnienia ubezpieczonego w latach 1979-1985, bowiem świadectwo pracy nie zawiera informacji o wykonywaniu pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o przyznanie prawa do emerytury, wskazując że legitymuje się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący ukończył 60 rok życia w dniu (...), nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Na dzień 1.1.1999 ubezpieczony legitymuje się 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia od 1.09.1985r. do 31.03.1987r. oraz od 1.01.1991r. do 31.12.1998r. w wymiarze 9 lat 3 miesięcy 17 dni.

W okresie od 1.03.1979r. do 31.08.1985r. ubezpieczony był zatrudniony w Zespole (...) w T. – (...) Ośrodku (...), gdzie stale i w pełnym wymiarze pracował jako lekarz dentysta.

R. O. i J. B. w okresie tym również byli zatrudnieni w ZOZ w T., wykonując prace lekarza dentysty w innych wiejskich ośrodkach zdrowia. Z ubezpieczonym oraz świadkami zawarte zostały umowy o pracę na stanowisku lekarza stomatologa w pełnym wymiarze czasu pracy.

[dowód: akta rentowe ubezpieczonego, akta osobowe ubezpieczonego i świadków R. O., J. B., zeznania świadków R. O., J. B., przesłuchanie ubezpieczonego].

Sąd ocenił zebrany materiał dowodowy jako kompletny i spójny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Zeznania świadków i ubezpieczonego na temat charakteru wykonywanych przez niego prac w spornym okresie zasługują na uwzględnienie i znajdują potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji osobowej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz 353 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku , który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

W niniejszej sprawie jedyną sporną okolicznością było czy ubezpieczony przepracował co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach, przy udowodnionym już stażu pracy w warunkach szczególnych wynoszącym 9 lat, 3 miesiące 17 dni .

W stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku Wykazie A, Dziale XII, obejmującym prace w służbie zdrowia, pod pozycją 2 wymienione są m.in. prace lekarzy stomatologów.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie wykazało, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w ZOZ w T. tj. od 1.03.1979r. do 31.08.1985r. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał pracę lekarza stomatologa.

Bez znaczenia pozostaje fakt, że ubezpieczony nie posiadał właściwego świadectwa pracy w szczególnych warunkach za sporny okres pracy.

Okoliczność, że świadczył pracę w warunkach szczególnych została bowiem wykazana w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem, nie obowiązują ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

W konsekwencji uznania, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w ZOZ w T. wykonywał pracę w warunkach szczególnych, stwierdzić należy, że legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy w warunkach szczególnych, a zatem spełnia wszystkie przesłanki nabycia prawa do emerytury.

Mając na względzie powyższe Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 1 listopada 2014r.